

Arrest

nr. 275 752 van 5 augustus 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 15 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van mr. A. HAEGEMAN, die *loco* mr. E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Soedanese nationaliteit te bezitten, dient een verzoek om internationale bescherming in op 4 februari 2019.

1.2. Verzoeker wordt op 6 oktober 2021 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 10 februari 2022 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren op 21 januari 1991 te Kondobei, West Darfoer en daar te hebben verbleven tot aan uw vertrek uit Soedan in oktober 2014. U heeft de Soedanese nationaliteit en behoort tot de Afrikaanse Erenga etnie. U bent moslim en u heeft enkel 2 jaar koranonderwijs gevolgd toen u nog klein was. U werkte als landbouwer op verschillende velden afhankelijk van het seizoen waarbij u in de zomerperiode in de valleien werkte, er moest toezien op de irrigatie en u er watermeloenen en tomaten kweekte. Deze velden bevonden zich zowel dichtbij als verder gelegen van Kondobei. Uw vader is H. Y.. Uw moeder is L., M. I.. Met uw ouders heeft u nog regelmatig contact. U bent ongehuwd, heeft geen relatie en geen kinderen. U heeft nog een broer en een zus. In oktober 2014 werden uw jeugdvrienden, A. B. en A. T. I., die tevens burens zijn van u op een ochtend bij hen thuis opgepakt door Janjaweed. Daarna zijn ze bij u aan uw ouderlijke woning komen aankloppen, maar u bevond zich niet thuis. U sliep op dat moment in de nabije velden om de gewassen te beschermen tegen diefstal. Uw ouders en familieleden werden door hen mishandeld. Uw moeder kwam u daarvan op de hoogte brengen en dwong u het land te verlaten waarop u aan uw tocht begon. De volgende dag kwamen ze terug en doorzochten het huis op zoek naar u. U belde naar uw moeder om de situatie in te schatten waarna ze u zei om niet terug te komen. U ging eerst te voet naar een naburig dorp, Bir Daqiq, en bereikte uiteindelijk Kurbus waar u een vrachtwagen nam met bestemming Libië. U verbleef daar ongeveer anderhalf jaar waarna u naar Italië trok. U ging naar Frankrijk waar u op 16 september 2016 een verzoek tot internationale bescherming indiende. U verbleef er ruim 2 jaar en via Luxemburg kwam u op 23 januari 2019 in België aan. U diende hier op 4 februari 2019 een verzoek tot internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaarde te behoren tot de etnie Erenga, een niet-Arabische/Afrikaanse etnie afkomstig uit de regio Darfur.

*Wat betreft personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig is uit Darfur dient gesteld dat uit de informatie over de situatie buiten hun oorspronkelijke herkomstregio waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus "Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's"** dd. 28 juni 2021, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_de_situatie_van_darfoeri_en_nuba_buiten_hun_herkomstregios_20210628.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt dat het Arabische suprematie-denken en de neerbuigende visie ten opzichte van gemeenschappen uit gemarginaliseerde regio's, ingebed bij de traditionele Soedanese elite en diepgeworteld in de Soedanese maatschappij, blijven voortbestaan en is het volgens vele bronnen onwaarschijnlijk dat dit op korte termijn zal wijzigen. De mate en aard van discriminatie waarmee een persoon te maken kan krijgen, hangt echter af van een combinatie van factoren die met elkaar verbonden zijn en elkaar versterken, zoals etnie, herkomst, netwerk, economische status, politiek of religieus profiel. De gemeenschappen van Darfuri (en Nuba) in Khartoem zijn etnisch, sociaal en economisch divers. De geraadpleegde bronnen zijn het over het algemeen eens dat de financiële situatie bepalend is voor de levensomstandigheden, zoals de plaats waar mensen wonen in de stad en hun toegang tot openbare diensten zoals onderwijs en gezondheid. Sommige bronnen wijzen op discriminatie bij de uitreiking van identiteitsdocumenten en op de arbeidsmarkt, waardoor velen in de informele sector terechtkomen. Ze wijzen daarbij in de richting van ambtenaren van het voormalige regime die op post gebleven zijn. Anderen verklaren de moeilijkheden om een job te vinden in de formele sector door de economische crisis, het gebrek aan de nodige vaardigheden en aan een netwerk.*

Wat de houding van de autoriteiten en de veiligheidsdiensten betreft, dient te worden vastgesteld dat onder het voormalige regime van al-Bashir zowel Arabische als niet-Arabische tegenstanders van het Soedanese regime, bijvoorbeeld mensenrechtenactivisten, kritische journalisten, politiek actieve studenten, advocaten, tribale leiders en (vermeende) sympathisanten van rebellenbewegingen, het risico liepen om het slachtoffer te worden van repressie, in het bijzonder door de ondertussen ontbonden NISS (National Intelligence and Security Service). Het is vooralsnog onduidelijk hoe organen zoals de GIS (General Intelligence Service) en de RSF (Rapid Support Forces) de Nuba en Darfuri behandelen en of de overgangsregering in staat is effectieve controle uit te oefenen op het gedrag van de veiligheidssector. Enkele contactpersonen stellen dat politiek activisme gericht tegen het oude regime een kritische factor is voor persoonlijke onveiligheid, eerder dan etnie of herkomst. Verschillende bronnen geven wel aan dat er sinds augustus 2019 meer ruimte is voor vrijheid van meningsuiting. Er zou evenwel een verschil zijn tussen het uiten van kritiek tegen de civiele dan wel de militaire component van de regering. Een aantal bronnen halen anekdotische meldingen aan van een hardere behandeling door veiligheidsdiensten in de wijken waar Darfuri en Nuba wonen. Andere bronnen zijn dan weer positiever en stellen bijvoorbeeld dat het aantal incidenten tegen de groepen uit de gemarginaliseerde regio's is gedaald in plaatsen zoals Khartoem en grote stedelijke gebieden buiten de conflictregio's, dat ze na de revolutie van 2019 geen incidenten hebben vernomen van personen die door de veiligheidsdiensten werden vervolgd omwille van hun (vermeende) sympathie of betrokkenheid bij de gewapende rebellen in de conflictgebieden, en dat er in de media daterend van na de machtswisseling in augustus 2019 geen berichten te vinden zijn van slechtere behandeling en gerichte arrestaties en detenties van niet-Arabische Darfuri in Khartoem.

Darfuri en Nuba elders in Soedan ondervinden mogelijks raciale profilering, die zich soms tegen individuen richt, zoals bij arbitraire detentie en grof taalgebruik, maar soms ook tegen een volledige gemeenschap, zoals bij uitbraken van geweld in Kassala in mei 2020 en Port Sudan in augustus 2020.

Het CGVS is zich bewust van de precaire situatie waarin sommige niet-Arabische Darfoeri in Soedan zich kunnen bevinden, maar gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan evenwel niet worden gesteld dat het loutere feit te behoren tot een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfur voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat. Hoewel uw niet-Arabische Darfurese etnie niet betwist wordt door het CGVS, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u afkomstig zou zijn uit Kondobei, West-Darfur, en dit om onderstaande redenen.

Allereerst dient te worden vastgesteld dat u de Belgische asielinstanties probeerde te misleiden over de verklaringen die u in het kader van uw eerder verzoek om internationale bescherming in Frankrijk heeft afgelegd. Toen u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u bij de Franse migratiediensten dezelfde verklaringen heeft afgelegd als deze bij uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) bevestigde u dit (CGVS notities persoonlijk onderhoud 6 oktober 2021 p 3 [verder NPO]). Wanneer u op het einde van het persoonlijk onderhoud werd **geconfronteerd** met uw tegenstrijdige verklaringen betreffende uw woonplaats te Soedan, namelijk dat u enerzijds te Frankrijk heeft verklaard steeds in Al Managil in Al Jazeera state te hebben gewoond (zie 'Entretien punt 1 identité et nationalité p2' welke is toegevoegd aan het administratief dossier) en anderzijds bij de Belgische migratiediensten dat u steeds in Kondobei in West Darfoer heeft gewoond, gaf u aan dat het de fout van een vertaler zou kunnen zijn. U voegde toe dat de procedure daar verschillend is van de Belgische en u uw verhaal diende op te schrijven waarna dit werd vertaald en er geen vraag en antwoord gesprek wordt afgenomen (NPO p 15). Toen u er op gewezen werd dat de procedure in Frankrijk eveneens een gesprek inhoudt, ontweek u de vraag en stelde u dat u uw asielaanvraag indiende in Calais via een organisatie dewelke u katoennatie noemde en er op die manier een vertaalprobleem was (NPO p 15). Ook wanneer u daarna werd geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen betreffende uw beroep dat u te Soedan uitoefende en uw beweerde arrestatie en mishandelingen door de Soedanese veiligheidsdiensten bleef u er bij dat de tolk u niet kon begrijpen en er vertaalfouten werden gemaakt (NPO p 15 en 16).

Bovenstaande indachtig dient vastgesteld dat **u geen enkele geloofwaardige verklaring kon meegeven voor de grove tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw verklaringen bij de Franse en Belgische migratiediensten.** U trachtte integendeel nogmaals de Belgische migratiediensten te misleiden door verkeerdelijk te stellen dat u in Frankrijk geen interview heeft afgelegd.

De vaststelling dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk, gewag maakte van een geheel andere afkomst - namelijk uit de staat Al Jazeera, en niet uit een van de Darfoerese wilayats - en een geheel ander asielrelaas verhaalde; zonder dat u enige redelijke verklaring kan bieden voor deze frappante vaststellingen, doet reeds ernstig en fundamenteel afbreuk aan enige geloofwaardigheid van uw beweerde Darfoerese herkomst, en geoperd asielrelaas voor de Belgische asielinstanties.

Voorts dient vastgesteld dat u uw herkomst uit Kondobei, West Darfoer, ook omwille van onderstaande vaststellingen niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Peilend naar uw profiel en uw levensomstandigheden te Kondobei verklaarde u dat u uw dorp pas heeft verlaten in oktober 2014 op de leeftijd van 25 jaar en u nergens anders in Soedan heeft gewoond (NPO p 5). U stelde slechts 2 jaar koranonderwijs te hebben gevolgd toen u nog klein was (NPO p 6). U gaf aan dat u werkte als landbouwer op verschillende velden, afhankelijk van het seizoen waarbij u in de zomerperiode in de valleien werkt, er moet toezien op de irrigatie en u er watermeloenen en tomaten kweekte. U gaf aan dat sommige van deze velden dichtbij, en andere eerder veraf, van Kondobei gelegen zijn, maar allen in West Darfoer in de regio van Al Geneina gesitueerd zijn (NPO p 7).

Er kan vastgesteld worden op basis van uw verklaringen dat u uw ganse leven in Kondobei heeft gewoond tot aan uw vertrek, dat u zo goed als geen onderwijs heeft gevolgd en u steeds in de nabije en ruimere omgeving van Kondobei als landbouwer heeft gewerkt. Bijgevolg mag van u verwacht worden dat u een goede kennis heeft van Kondobei en de omgeving.

Peilend naar uw kennis van Kondobei en de nabije omgeving gaf u correct aan dat Kondobei ten noorden is gelegen van Geneina (Al Geneina of Al Junaynah nvdr.), situeerde u Kondobei administratief correct in de mahaliyat Sirba en gaf u correct aan dat op de route van Geneina naar Kondobei de plaatsen Durti, Ardamata, Umsebeikha en Korge (of Kurgo nvdr.) gelegen zijn. Bevraagd naar andere mahaliyats die u zou kennen herhaalde u Sirba en beperkte u zich tot Jebel Moon en Kurbus (Kulbus nvdr.) dewelke u wel correct te noorden van Sirba situeerde. U vermeldde vervolgens correct alle andere wilayats van Darfoer en gaf spontaan hun respectievelijke hoofdsteden mee. (NPO p8). **Er dient hierbij vastgesteld dat u een behoorlijk goede kennis heeft over de administratieve indeling van Darfoer.** In het licht van uw zeer beperkte onderwijsniveau is dat **opmerkelijk.**

Bevraagd naar de landbouwvelden waar u werkte verklaarde u **vrij summier** dat sommige velden dichtbij en andere verder af gelegen waren van Kondobei. Bevraagd naar eventuele plaatsen die dicht bij deze velden zijn gelegen, verklaarde u **uiterst vaag** dat die velden in West Darfoer, Geneina zijn gesitueerd (NPO p 6 en 7) waarbij u er allerm minst blijk van geeft een goede kennis van de omgeving van Kondobei te bezitten. Bevraagd naar enige rivieren of stromen in de nabijheid van Kondobei gaf u correct aan dat er een rivier door een vallei stroomt ten oosten van Kondobei, maar kon u de naam niet meegeven. U stelde dat de kleine vallei Amata wordt genoemd, maar deze naam werd niet teruggevonden in de beschikbare informatie. Wanneer u de namen van de dichtstbijzijnde rivieren werden voorgeworpen, namelijk Wadi Arashi en Wadi Sarfayah (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier), herkende u deze niet (NPO p 9). Bevraagd naar bergen of heuvels in de nabijheid van Kondobei stelde u correct dat deze te vinden zijn ten westen van Kondobei en gaf u correct aan dat er veel zijn, maar u er slechts 2 kent; namelijk Jebel Bagado en Jebel Jarjarin (NPO p 8). Aan de hand van publiek beschikbare informatie en toegevoegd aan het administratief dossier kunnen er 6 bergen of heuvels worden gesitueerd ten westen van Kondobei. Jebel Bagado en Jebel Jarjarin werden echter niet teruggevonden in de buurt van Kondobei.

Rekening houdend met bovenstaande kan enkel vastgesteld worden dat u geen kennis heeft van de nabije natuurlijke omgeving van Kondobei, wat gezien uw werkzaamheden als landbouwer hoogst opmerkelijk is. Deze vaststelling doet verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst uit Kondobei.

Voorts gaf u correct aan dat Kondobei gelegen is langs een weg, maar wanneer u gevraagd werd om dorpen langs de weg ten zuiden van Kondobei op te noemen gaf u Beida, Habila en 'Forbrana' [Foro

Baranga nvdr.] mee. Deze zijn echter mahaliyats die ten zuiden van Al Geneina zijn gelegen, waarvan de gelijknamige hoofdplaatsen op een wel erg grote afstand van Kondobei gelegen zijn, met talloze steden en dorpen tussenin. Gevraagd welk dorp men het eerst tegenkomt naar het zuiden ontweek u de vraag en gaf u drie dorpen zijnde Bogodei, Borta en Hashaba mee. Borta is inderdaad het eerste dorp dat men tegenkomt. Bogodei werd echter niet teruggevonden in de buurt. Hashaba is dan weer gelegen ten (noord)westen van Kondobei op ruimere afstand. Gevraagd naar de dorpen die men tegenkomt indien u de weg door Kondobei naar het noorden zou volgen gaf u aan dat men Bir Daqiq, Demita (of Dimta), Sirba, Jebel moon en dan serbi shedad zou passeren. Gevraagd welk dorp men het eerst zou tegenkomen stelt u dat dit Bir Daqiq is (NPO p 9 en 10). Er dient hierbij opgemerkt dat het eerste dorp dat men tegenkomt langs de weg naar het noorden Emouna is en dan pas Bir Daqiq [of Bir Dagig]. Dimta [of Dumta] werd teruggevonden ten noordwesten van Kondobei op ruime afstand van de weg. Sirba kon u correct meegeven. Jebel Moon is een mahaliyat en gelijknamig gebergte, op reeds ruime afstand van Kondobei. Serbi Shedad [of Sheraf Jidad] werd teruggevonden op ruime afstand ten westen van Kondobei. Gevraagd naar dorpen ten oosten van Kondobei gaf u verschillende dorpen mee (NPO p 10) waarvan, met uitzondering van het dorp Kurgo dat eerder ten zuiden van Kondobei is gelegen, geen enkele van werd teruggevonden. Gevraagd naar dorpen ten westen van Kondobei gaf u 4 namen van dorpen (NPO p 10) waarvan enkel Hashaba werd teruggevonden.

Rekening houdend met bovenstaande kan enkel vastgesteld worden dat u een zeer beperkt aantal dorpen in de nabije omgeving van Kondobei correct kan opnoemen en situeren waarbij u er blijk van geeft geen doorleefde en op ervaring gestoelde kennis te bezitten over de omgeving van Kondobei, wat verder afbreuk doet aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst uit Kondobei.

Bevraagd naar vluchtelingenkampen in de buurt van Kondobei gaf u aan dat deze er waren, en vermeldde en situeerde u – overigens vrij correct – verschillende vluchtelingenkampen in de buurt van de stad El Geneina. Op basis van publiek beschikbare informatie dewelke is toegevoegd aan het administratief dossier dient opgemerkt dat er in 2007 – toen u de leeftijd had van 16 jaar - in de nabije omgeving van Kondobei verschillende vluchtelingenkampen aanwezig waren. Dat u enerzijds wel correct de namen van verschillende vluchtelingenkampen in de nabijheid van El Geneina kan opsommen, maar anderzijds de dichtstbijzijnde vluchtelingenkampen in de nabijheid van Kondobei niet weet te vermelden **doet verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst uit Kondobei.**

Ten slotte kan volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat u geen documenten neerlegde ter staving van voorliggend verzoek om internationale bescherming.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Kondobei gelegen in de regio Darfur. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kondobei heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus “Soedan: Risico bij terugkeer dd. 6 februari 2018**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_risico_bij_terugkeer_2.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; **COI Focus “Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's” dd. 28 juni 2021**), blijkt daarnaast dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade. Het Britse Upper Tribunal bevestigde in een zaak van 2020 dat er een gebrek aan bewijs is dat een uitgeprocedeerde asielzoeker louter omwille van zijn asielaanvraag in het buitenland een reëel risico op ernstige schade loopt.

Uit deze informatie blijkt ook dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfur bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit Darfur risico lopen op vervolging. Uit deze informatie blijkt wel dat het feit dat iemand die afkomstig is uit Darfur de interesse van de Soedanese veiligheidsdiensten mogelijks verhoogt. Ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland.

In dat opzicht dient opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen afkomstig te zijn uit Kondobei, West)Darfur.

*Recent geraadpleegde bronnen (zie **COI Focus “Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio’s” dd. 28 juni 2021**) bevatten trouwens geen of slechts gebrekkige informatie over de behandeling bij terugkeer naar Soedan sinds de overgangsregering in augustus 2019 aan de macht kwam. De geraadpleegde bronnen signaleerden sindsdien nauwelijks problemen met terugkeerders, al waren er wel enkele berichten over ondervragingen, detentie en mogelijke afpersing bij terugkeer naar Soedan. Het is vooralsnog onduidelijk of de omstandigheden op Khartoum International Airport zijn veranderd sinds augustus 2019. Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.*

*Wat de huidige situatie in Soedan betreft, blijkt uit de beschikbare informatie (zie **COI Focus “Soedan. De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021” dd. 24/01/22**, waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt) dat het leger onder leiding van luitenant-generaal Abdel-Fattah al-Burhan op 25 oktober 2021 de overgangsregering en de soevereine raad ontbindt. Burhan roept de noodtoestand uit, en belooft vast te houden aan de grondwettelijke verklaring en het Juba Vredesakkoord, en verkiezingen te organiseren in juli 2023.*

Uit protest tegen de coup vinden er demonstraties plaats en er worden acties van burgerlijke ongehoorzaamheid opgezet in het hele land. De veiligheidsdiensten reageren op hun beurt op deze demonstraties en acties van burgerlijke ongehoorzaamheid met geweld en traangas. Daarbij zijn er sinds 25 oktober zeker 72 personen om het leven gekomen en meer dan 2000 mensen zouden gewond zijn geraakt. De demonstraties blijven aanhouden, en ook de repressie door de veiligheidsdiensten stopt niet. Er vinden ook arrestaties plaats van politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten, advocaten, leden van lokale resistance committees, demonstranten en omstaanders die naar de demonstraties keken in Khartoem en andere steden over het hele land, ook in de perifere gebieden Darfoer en de Two Areas. Daarnaast zijn er meer dan 100 regeringsofficieren en politici gearresteerd.

Abdalla Hamdok tekent op 21 november 2021 een 14-delige overeenkomst met het leger waarop hij opnieuw wordt aangesteld als premier. De deal voorziet in de aanstelling van een onafhankelijk technocratisch kabinet onder leiding van Abdalla Hamdok totdat er verkiezingen worden gehouden. Prodemocratische groepen doen de deal tussen Burhan en Hamdok af als verraad. Ook de betogers verwerpen elke overeenkomst die Burhan de leiding geeft over Soedan. Het bloedvergieten stopt niet na het akkoord tussen Burhan en Hamdok. Verschillende grote demonstraties, de zogenaamde Marches of the Millions, blijven elkaar opvolgen. Daarbij treden de veiligheidstroepen repressief en gewelddadig op. Er blijven arrestaties van activisten en prodemocratische figuren plaatsvinden. Burhan herstelt op 26 december 2021 eveneens de volledige bevoegdheden van de General Intelligence Service (GIS) (voorheen NISS) waardoor de GIS opnieuw burgers kan arresteren en vasthouden. Het geweld van de veiligheidstroepen treft ook gezondheidswerkers, ziekenhuizen en patiënten. Het leger probeert het verhaal over de politieke situatie in het land te beheersen door hard op te treden tegen de pers. De geraadpleegde bronnen bevatten echter geen indicaties waaruit blijkt dat het nieuwe regime zich specifiek keert tegen de personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig zijn uit Darfoer en de Two Areas, of dat het geweld tegen deze personen intensifieert.

Op 2 januari 2022 treedt premier Abdalla Hamdok af te midden van een politieke impasse. Tijdens zijn televisieoptreden die zondagavond verklaart hij dat hij er niet in geslaagd is een compromis te vinden tussen de heersende generaals en de prodemocratische groepen. De protestbeweging dringt aan op een volledige burgerregering om de overgang te leiden, een eis die wordt afgewezen door de generaals die zeggen dat de macht alleen aan een gekozen regering zal worden overgedragen. Na het aftreden van premier Hamdok roepen prodemocratische groepen op tot nieuwe massale demonstraties. Soedanese veiligheidstroepen houden zich klaar en verhogen hun aanwezigheid in Khartoem. Zonder premier of burgerregering hebben het leger, voormalige rebellengroepen en de RSF (Rapid Security Forces) de controle over Soedan. Er is geen parlement om een nieuwe premier aan te stellen. Ondertussen werken verschillende actoren aan initiatieven om de politieke transitie weer op de rails te krijgen. Afgezien van de groeiende internationale druk op de militaire leiders, groeit ook de interne kritiek en die is niet langer beperkt tot de straat.

Niettegenstaande er nog steeds sprake is van een politieke crisis, en van geweld en arrestaties vanwege de overheidsdiensten, blijkt nergens uit de beschikbare informatie dat de recente ontwikkelingen in Soedan van dien aard zijn dat er sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen. Het geweld door de veiligheidsdiensten waarvan sprake kadert binnen het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties, waarbij er doden en gewonden kunnen vallen, en er demonstranten en eventuele omstaanders worden gearresteerd. Daarnaast vinden er arrestaties plaats van personen met een specifiek profiel (zoals politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten en persmedewerkers, advocaten, leden van lokale resistance committees, ...). De geraadpleegde bronnen bevatten evenmin indicaties waaruit blijkt dat het nieuwe regime zich specifiek keert tegen personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig zijn uit Darfoer en de Two Areas, of dat het geweld tegen deze personen intensifieert.

En niettegenstaande er sprake is van intensiverend geweld in Darfoer, hernieuwd etnisch geweld in de Two Areas in het zuiden, en boerenprotesten in het noorden van het land, blijkt uit de beschikbare informatie dat het type geweld waarvan sprake is na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de veiligheidsdiensten, niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat een verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van zijn vraag naar internationale bescherming, waarbij hij zijn vrees voor vervolging of zijn reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A, 2 van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen; van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM").

Met het oog op het Verdrag van Genève stelt verzoeker ernstige vervolging te hebben ondergaan die heeft plaatsgevonden in een context van gewelddadige conflicten in Darfoer en discriminatie tegen mensen die niet-Arabisch zijn in Darfoer.

Verzoeker betoogt dat hij een vrees voor vervolging heeft in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst omdat hij deel is van een etnische groep van Erenga en de niet-Arabische personen die in Darfoer wonen regelmatig het doelwit zijn van aanvallen van Arabische stammen. Hij citeert ter staving uit Observatoire Pharos, « Le Darfour, un conflit en recomposition », 29.01.2021, beschikbaar op: <https://www.observatoirepharos.com/pays/soudan/le-darfour-un-conflit-en-recomposition>. Verzoeker betoogt vervolgens dat het niet betwistbaar is dat dit probleem binnen de criteria van het Verdrag van Genève valt en citeert in dit verband USDOS - US Department of State: 2020 Country Reports on Human Rights Practices: Sudan, 30 March 2021, <https://www.ecoi.net/en/document/2048174.html> en AI - Amnesty International: Sudan 2020, 7 April 2021, <https://www.ecoi.net/en/document/2048761.html>, waaruit volgens verzoeker blijkt dat de vrijheid van demonstratie niet wordt geëerbiedigd en het geweld in Darfoer, Zuid-Kordofan en Oost-Soedan doorging. Verzoeker stelt dat er een gewelddadig conflict is in Soedan en citeert, met betrekking tot de risico's bij terugkeer de COI Focus, Soedan. Risico bij Terugkeer van 6 februari 2018 (Coi Focus 2018,"Soedan. Risico bij terugkeer. 6 februari 2018", <https://www.cgra.be/fr/infos/pays/risque-en-cas-de-retour> (p. 27)). Hij stelt dat hij een gegronde vrees voor

vervolgning heeft wegens vervolgingsfeiten als gevolg van zijn politieke overtuigingen in brede zin en van zijn godsdienst.

Met betrekking tot de vervolgingen door de Janjaweed in de regio Darfoer betoogt verzoeker dat de vervolging bestond uit bedreigingen door de Janjaweed die in het verleden zijn vrienden hebben gearresteerd en mishandeld en dat hij wist te ontvluchten voordat hij gevangen genomen werd. Hij wijst er op dat geen melding wordt gemaakt van de problemen die verzoeker ertoe hebben gebracht zijn land te verlaten in de bestreden beslissing en dat daarom verwerende partij onrechtstreeks erkent dat deze episode plaatsvond en dat de problemen van verzoeker reëel en niet betwistbaar zijn. Hij stelt vervolgens dat de Janjaweed de regio van Darfoer lang gecontroleerd hebben (Darfour: 15 ans après l'horreur, des villageois vivent encore dans la peur » van 15.10.2019, <https://www.rtb.be/info/monde/detail-darfour-15-ans-apres-l-horreur-des-villageois-vivent-encore-dans-la-peur?id=10341809>), dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en dat hem het voordeel van de twijfel moet worden toegekend.

Met het oog op de subsidiaire bescherming, gaat verzoeker eerst in op de veiligheidssituatie in Soedan in het algemeen. Hij wijst er vooreerst op dat de TMC (Temporary Military Council) na de staatsgreep van het leger nog herhaaldelijk erge mensenrechtenschendingen heeft gepleegd onder andere door repressie van betogingen en opposanten, dat de militaire coup wordt beschouwd als de verderzetting van het oude regime en dat de TMC de eerste 21 maanden van de overgangsperiode de raad zal leiden. Hij verwijst opnieuw naar de COI Focus Soedan. Risico bij Terugkeer (p. 24-25) betreffende de terugkeer van Soedanezen na een verblijf in het buitenland en stelt bovendien dat Soedan door COVID-19 zich volgens de VN in onnoemelijk veel leed zal storten (<https://news.un.org/fr/story/2020/04/1067692>). Hij voegt er aan toe dat sinds de staatsgreep van oktober 2021 de veiligheidssituatie zeer vluchtig, gevaarlijk en volatiel is (Le Vif, "Coup d'état militaire» au Soudan", 25 .10.2021, beschikbaar op: <https://www.levif.be/actualite/international-coup-detat-militaire-au-soudan/article-ncws-1483281.html?cookiecheck1=1647337320> ; Rtb info, « Coup d'État au Soudan : à Khartoum, des milliers de personnes défilent en hommage aux manifestants tués », 20.01.2022, beschikbaar op: <https://www.rtb.be/article/coup-detat-au-soudan-a-khartoum-des-milliers-de-personnes-defilent-en-hommage-aux-manifestants-tues-10918723>). Met betrekking tot de veiligheidssituatie in Darfoer stelt verzoeker dat verwerende partij zelf stelt dat Soedanezen uit de regio Darfoer een ernstig risico op mensenrechtenschendingen lopen in geval van terugkeer naar Soedan en citeert de samenvatting van Country Report on Human Rights Practices for 2019. United States Department of State, Bureau of Democracy, Human Rights and Labor over Soedan van 2019: « *In Darfur and the Two Areas, paramilitary forces and rebel groups continued to commit killings, rape, and torture of civilians throughout the year. Local militias maintained substantial influence due to widespread impunity. There were reports of both progovernment and antigovernment militias looting, raping, and killing civilians. Intercommunal violence spawned from land tenure disputes and resource scarcity continued to result in civilian deaths, particularly in East, South, and North Darfur* ». Verzoeker besluit dat hij in Darfoer een reëel risico op ernstige schade loopt indien hij terugkeert naar Soedan op basis van artikel 48/4, § 2, a), b), c) van de Vreemdelingenwet nu niet wordt betwist dat hij afkomstig is uit Soedan.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet, artikel 17 § 2 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2013, artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, artikelen 6 en 13 van het EVRM en de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker citeert artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet, een arrest van de Raad van State en stelt dat het CGVS zelf een handboek voor beschermingsambtenaren heeft opgesteld met een reeks aanbevelingen en stelt ter inleiding dat verwerende partij zich niet uitspreekt over het al dan niet geloofwaardig zijn van de problemen van verzoeker en dus opzettelijk heeft nagelaten uitspraak te doen over een deel van het verhaal van verzoeker en dus zijn plicht van behoorlijk bestuur schendt.

Wat betreft de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen in Frankrijk en in België erkent verzoeker ten eerste dat hij een fout heeft gemaakt in Frankrijk door niet serieus te nemen wat hij tegen de Franse migratiediensten zei en herinnert er aan dat hij niet lang naar school ging en vraagt begrip te tonen voor deze tegenstellingen. Bovendien stelt hij dat hij in het vluchtelingenkamp van Calais was toen en dat rekening houdend met de omstandigheden daar het niet ongeloofwaardig is dat hij moeilijkheden kende toen hij zijn asielaanvraag indiende (citaat Human Right Watch. « France : Traitement dégradant des

migrants dans la région de Calais », 07.10.2021. beschikbaar op: <https://www.hrw.org/fr/news/2021/10/07/france-traitementdegradant-des-migrants-dans-la-region-de-calais>). Ten tweede wenst hij wat zijn woonplaats in Soedan betreft het volgende te verduidelijken: *“Hij bevestigt dat hij het grootste deel van zijn leven in Kondobei leefde maar na een besprek met zijn vader (na zijn persoonlijk onderhoud van 06.10.2021). bevestigde deze laatstgenoemde aan hem dat verzoeker in Al Managil geboren was en hem en zijn gezin hebben daar geleefd gedurende twee jaren vanwege een droog in de regio van herkomst van verzoeker. Deze uitleg toont dat het meer een misbegrip was dan een reëel tegenstrijdigheid zoals verwerende partij het stelt.”*

Wat betreft zijn kennis van Kondobei wijst verzoeker er vooreerst op dat verwerende partij erkent dat hij een goede kennis heeft van de administratieve indeling van Darfoer en dat hij ten tweede tijdens zijn persoonlijk onderhoud meerdere plekken, dorpen enzovoort gaf en dat het duidelijk is dat verwerende partij een partijdige lezing maakt van zijn verklaringen. Hij betoogt hierover als volgt: *“Inderdaad, dringt verwerende partij aan op kleine fouten (bijvoorbeeld : Bir Daqiq dat verzoeker situeert zoals het eerste dorp die we komen tegen terwijl volgens het CGVS is er Emouna en dan Bir Daqiq (bestreden beslissing p.4)) maar maakt geen melding over de plekken dat verzoeker goed heeft gesitueerd (notities PO, p. 9-10). Bovendien en zoals hierboven vermeld, erkent verwerende partij zichzelf dat verzoeker goed kennis heeft over zijn regio van herkomst. Deze elementen tonen aan op zijn minst dat verzoeker werkelijk in deze streek leefden. Vooral omdat, zoals verwerende partij in haar beslissing vermeldt, had verzoeker zeer weinig onderwijs, daarom kon zij niet verwachten dat verzoeker hierover nauwkeurige en gedetailleerde verklaringen zou afleggen, gezien zijn tekortkomingen. De analyse van verwerende partij is te streng in casu. Ten derde, is het belangrijk te herinneren eraan dat verzoeker Soedan verliet op oktober 2014 dus bijna 8 jaar geleden. Misschien in de tussentijd de namen van dorpen veranderde of misschien sommige plekken niet bestonden toen hij daar was. Daardoor, is het niet eerlijk om hem de schuld te geven van het niet op de hoogte zijn van bepaalde plaatsen terwijl hij coöperatief en eerlijk was gedurende zijn persoonlijk onderhoud. Bovendien en wat betreft de aanwezigheid van vluchtelingenkampen in Kondobei. Legt verzoeker uit dat Kondobei erg klein dorp is en daarom, toen hij daar leefde, kende hij geen vluchtelingenkampen en hij heeft geen souvenir dan er in 2014 waren.”*

Wat betreft het verwijt van het CGVS dat hij geen enkel bewijs ter staving van zijn verzoek neerlegde, verwijst verzoeker naar paragraaf 196 van het UNHCR Handboek en meent hij dat gebrek aan bewijs niet aan een asielzoeker kan worden verweten omdat dit een situatie is die inherent is aan de meeste asielzoekers. Verzoeker houdt vervolgens een theoretisch betoog over het voordeel van de twijfel, stelt dat de motieven van het CGVS onvoldoende draagkrachtig zijn en dat er voldoende objectieve elementen zijn die de nauwkeurige en eenduidige verklaringen van verzoeker ondersteunen opdat zijn asielrelaas als geloofwaardig wordt beschouwd door de Raad.

Verzoeker vraagt in hoofddorde hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire bescherming toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing en de BJB aanstelling toe aan het verzoekschrift en een lijst van de in het verzoekschrift genoemde bronnen.

3. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet rust op de verzoeker om internationale bescherming de verplichting om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek belaste instanties hebben, krachtens diezelfde bepaling, tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze bepaling is de omzetting van de samenwerkingsplicht tussen de asielinstanties en verzoekers om internationale bescherming zoals vastgelegd in artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna “*Kwalificatierichtlijn*”) en artikel 13, lid 1 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna *Asielprocedurerichtlijn*).

In de zaak *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General* heeft het Hof van Justitie een voor de EU Lidstaten bindende interpretatie gegeven van artikel 4, lid 1 van Richtlijn

2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, waarvan de formulering identiek is aan artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn. Het Hof onderscheidt in de door dit artikel omschreven beoordeling van de feiten en omstandigheden van het verzoek om internationale bescherming twee fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de Kwalificatierichtlijn voor de toekenning van internationale bescherming. Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dient normalerwijs de verzoeker alle elementen tot staving van zijn verzoek in te dienen, wat volgens het Hof niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Daaruit volgt dat deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus inhoudt dat, *“indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker”* (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punt 66).

De samenwerkingsplicht zoals neergelegd in artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn heeft dus alleen betrekking op de eerste fase, *i.e.* de vaststelling van de feiten en omstandigheden die als bewijselementen tot staving van het asielerzoek kunnen dienen. De tweede fase van de beoordeling van de feiten en omstandigheden, met name het onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en de juridische kwalificatie van de in de eerste fase vastgestelde feiten en bewijselementen in het licht van de beschermingsgronden in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De samenwerkingsplicht heeft dus geen betrekking op deze tweede fase van de beoordeling van feiten en omstandigheden (HvJ, *MM*, punten 63-65, 67-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan over die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling

4.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

4.2. Het verzoek om internationale bescherming is gebaseerd op feiten die zich in oktober 2014 zouden hebben afgespeeld in Kondobei, West Darfoer. Volgens zijn verklaringen behoort verzoeker tot de Erenga, een Afrikaanse etnie, volgde hij enkel 2 jaar Koranschool en werkte hij op verschillende velden als landbouwer. Verzoeker verklaart dat in oktober 2014 twee jeugdvrienden en burens van verzoeker opgepakt werden door Janjaweed. De Janjaweed zou daarna verzoeker bij hem thuis komen zoeken zijn, maar verzoeker sliep op dat ogenblik in de velden om de gewassen te beschermen tegen diefstal. Steeds volgens zijn verklaringen werden verzoekers ouders en familieleden door de Janjaweed mishandeld; kwam zijn moeder hem daarover inlichten en raadde zij hem aan om het land te verlaten. De Janjaweed kwamen de volgende dag terug en doorzochten het huis en nadat verzoeker zijn moeder had gebeld om de situatie in te schatten raadde zijn moeder hem aan niet meer terug te komen. Volgens zijn verklaringen vertrok hij via Bir Daqiq en Kurbus naar Libië, waar hij anderhalf jaar verbleef alvorens door te reizen naar Italië en Frankrijk. In Frankrijk diende hij een verzoek om internationale bescherming in op 16 september 2016, dat werd afgewezen door OFPRA en bevestigd door de Court Nationale du Droit d'Asile op 5 september 2018. Na eerst nog in Luxemburg te hebben verbleven, diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in op 4 februari 2019.

4.3. Verzoeker legt geen enkel stuk voor ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming. De Raad stelt vast dat niet wordt betwist dat verzoeker afkomstig is uit Soedan, noch dat hij behoort tot de Erenga-etnie, zoals blijkt uit de beoordeling van verzoekers vrees voor vervolging op basis van zijn Erenga etnie; maar wel dat hij zou afkomstig zijn van Kondobei in West-Darfoer. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent vooreerst gewezen op het gegeven dat verzoeker bij de Franse asielinstanties verklaarde dat hij in Al Managil in Al Jazeera State woonde, terwijl hij bij de Belgische asielinstanties (zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als bij het CGVS) verklaarde dat hij in Kondobei, West-Darfoer woonde voor zijn vertrek uit Soedan. Verzoekers verklaring hiervoor, met name dat de procedure in Frankrijk verschillend is van deze in België aangezien verzoekers om internationale bescherming hun asielverhaal dienen op te schrijven wordt niet aanvaard blijkens de bestreden beslissing. Er wordt gemotiveerd dat verzoeker, geconfronteerd met de informatie van het CGVS volgens dewelke de procedure ook in Frankrijk een gesprek inhoudt, ontwijkend antwoordt en vermeldt dat hij zijn aanvraag via een organisatie indiende en er daar een vertaalfout moet zijn gebeurd en hij ook de overige tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot zijn beroep en beweerde arrestatie en mishandelingen door de Soedanese veiligheidsdiensten toeschrijft aan vertaalproblemen en het feit dat hij de tolk niet kon begrijpen en dus geen geloofwaardige verklaring kon meegeven voor de vastgestelde tegenstrijdigheden en integendeel de Belgische migratiediensten trachtte te misleiden door te stellen dat hij geen interview heeft afgelegd in Frankrijk.

De Raad stelt, na lezing van het aan het administratief dossier toegevoegde gehoorverslag van OFPRA alsook de uitspraak van de OFPRA, vast dat de verzoeker bij de Franse asielinstanties verklaarde afkomstig te zijn van Al Managil in Al Jazeera State, er geboren te zijn en altijd gewoond te hebben, dat hij een handelaar was en dat hij omwille van de betrokkenheid van zijn familieleden uit Darfoer, die hem in Al Managil kwamen bezoeken, door de veiligheidsdiensten werd gearresteerd en drie weken in de gevangenis werd vastgehouden (OFPRA, Entretien/ (Proposition de) Décision, 23/12/2016, p. 2, 5, 8). Verder blijkt uit dit gehoorverslag ook dat de verzoeker verklaarde Soedan te hebben verlaten op 11 maart 2016 (p. 4).

Geconfronteerd met deze verschillen tijdens het persoonlijk onderhoud, verklaart verzoeker dat dit het gevolg kan zijn van een vertaalfout omdat zijn asielaanvraag er werd ingediend via een organisatie en er een fout is gebeurd door de vertaler (notities PO, p. 15). In het verzoekschrift erkent verzoeker een fout te hebben begaan in Frankrijk door niet serieus te nemen wat hij tegen de Franse migratiediensten zei en dat hij niet wist dat dit hem dergelijke schade zou berokkenen, wijst hij op zijn lage scholingsgraad en stelt hij verwijzend naar een rapport van Human Rights Watch van 7 oktober 2021 over de onmenselijke behandeling van migranten in de regio Calais dat het niet ongeloofwaardig is dat hij in een moeilijke situatie verkeerde toen hij zijn asielaanvraag heeft ingediend. De Raad kan aannemen dat de omstandigheden waarin hij in Calais verkeerde precair waren, maar dit kan als dusdanig niet verklaren waarom verzoeker dergelijke uiteenlopende verschillende verklaringen aflegde bij de Franse en Belgische asielinstanties, die niet alleen betrekking hebben op zijn regio van herkomst. De loutere omstandigheid dat verzoeker in moeilijke omstandigheden zijn aanvraag schriftelijk moest indienen in Frankrijk en dat daarbij vertaalfouten zouden zijn gemaakt, kan *in casu* niet verklaren waarom verzoekers verklaringen bij de Franse asielinstanties dermate verschillend zijn met betrekking tot zijn woonplaats en regio van herkomst en de ingeroepen vervolgingsfeiten. Uit de documenten van de Franse asielinstanties blijkt immers dat een interview werd georganiseerd met verzoeker, zodat hij de kans heeft gekregen om de eventuele vertaalfouten die in zijn schriftelijke verklaring zouden zijn geslopen, recht te zetten. In dit verband stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, in tegenstelling tot zijn verklaringen bij de Franse asielinstanties, geen melding maakt van een arrestatie door de veiligheidsdiensten of gevangenschap in Al Jazeera State maar het enkel heeft over problemen met de Janjaweed in zijn woonplaats Kondobei in West –Darfoer in 2014.

In de bestreden beslissing wordt verder gemotiveerd dat verzoeker verklaart steeds als landbouwer te hebben gewerkt in de nabije omgeving van Kondobei en dat bijgevolg van verzoeker een goede kennis van Kondobei en de omgeving kan worden verwacht maar dat (1) verzoeker een behoorlijk goede kennis heeft over de administratieve indeling van Darfoer, wat zeer opmerkelijk is in het licht van zijn beweerde zeer beperkte onderwijsniveau; (2) geen kennis heeft van de nabije omgeving van Kondobei, wat gezien zijn werkzaamheden als landbouwer daar hoogst opmerkelijk is en verder ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst uit Kondobei en (3) hij een zeer beperkt aantal dorpen in de omgeving van Kondobei correct kan opnoemen en situeren, wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde afkomst uit Kondobei.

Verzoeker wijst op de problematische veiligheidssituatie in zijn voorgehouden regio van herkomst en dat niet-Arabische personen die in Darfoer wonen regelmatig het doelwit zijn van aanvallen van Arabische stammen en citeert ter staving uit een rapport van Observatoire Pharos van 29 januari 2021, een rapport van Amnesty International van 7 april 2021, een artikel op de website van RTBF van 15 oktober 2019 en een rapport van het US State Departement van 2019. Hij benadrukt dat niet wordt betwist dat verzoeker een goede kennis heeft over de administratieve indeling van Darfoer en wijst er op dat hij meerdere dorpen en plekken in de omgeving van Kondobei wel goed heeft gesitueerd.

Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker bij de Franse asielinstanties verklaarde dat hij een handelaar in ijzerwaren was op de markt en bovendien totaal verschillende asielmotieven heeft opgegeven die niets te maken hebben met de in België geopperde vervolging door de Janjaweed. Deze vaststellingen volstaan reeds om de verklaringen van verzoeker met betrekking tot de door hem voorgehouden vrees voor vervolging omwille van het feit dat de Janjaweed hem zouden hebben gezocht in 2014 in zijn woonplaats Kondobei, ongeloofwaardig te achten.

Verder stelt de Raad vast, in navolging van verwerende partij, dat hij zijn profiel als ongeschoolde landbouwer uit Kondobei in West-Darfoer niet aannemelijk maakt. Zo valt de vaststelling dat verzoeker een goede kennis heeft van de administratieve indeling van Darfoer niet te rijmen met verzoekers voorgehouden profiel van ongeschoolde landbouwer die op verschillende velden in de nabije omgeving van Kondobei actief was.

Voorts blijkt uit de verklaringen van verzoeker en de motieven van de bestreden beslissing dat (1) verzoeker weliswaar kan aangeven dat er een rivier door een vallei stroomt ten oosten van Kondobei maar niet de naam van deze rivier kent; (2) de door hem genoemde kleine vallei Amata niet werd teruggevonden in beschikbare informatie, hij de dichtstbijzijnde rivieren Wadi Arashi en Wadi Sarfayah niet herkent; (3) hij weliswaar verklaart dat er veel heuvels of bergen zijn maar de door hem genoemde bergen Jebel Bagado en Jebel Jarjaring niet werden teruggevonden in de buurt van Kondobei; de door hem genoemde dorpen langs de weg ten zuiden van Kondobei mahaliyats zijn ten zuiden van Al Geneina waarvan de gelijknamige hoofdplaatsen op een erg grote afstand van Kondobei gelegen zijn; (4) hij, gevraagd welk dorp men eerst tegenkomt naar het zuiden Bogodei, Borta en Hashaba noemt, waarbij Borta het eerst dorp is maar Bogodei niet werd teruggevonden en Hashaba ten noordwesten van Kondobei ligt op ruime afstand; (5) hij, gevraagd welke dorpen men tegenkomt indien men de weg naar het noorden zou volgen, hij stelt dat men Bir Daqiq, Demita, Sirba, Jebel Moon en serbi shedad zou passeren, terwijl Emouna het eerste dorp is en dan pas Bir Daqiq; Dimta werd teruggevonden ten noordwesten van Kondobei alsook Serbi Shedad, Sirba correct werd aangeduid en Jebel Moon een mahaliyat en gelijknamig gebergte is op ruime afstand van Kondobei en (6) gevraagd naar dorpen in het Oosten hij verschillende dorpen noemde waarvan slechts één werd teruggevonden en hij vier dorpen noemt ten westen van Kondobei waarvan enkel Hashaba werd teruggevonden.

De Raad stelt vast dat de feitelijke bevindingen met betrekking tot verzoekers kennis over de onmiddellijke omgeving van Kondobei, waar verzoeker volgens zijn verklaringen als landbouwer zou gewerkt hebben tot zijn vertrek uit Soedan, gebaseerd zijn op een correcte lezing van zijn verklaringen en stroken met de door verwerende partij aan het administratief dossier toegevoegde informatie over de omgeving van Kondobei.

In zoverre wordt aangevoerd dat verwerende partij een partijdige lezing zou maken van verzoekers verklaringen, kan de Raad slechts vaststellen dat deze motieven zowel de correcte als foutieve antwoorden van verzoeker weergeven en dat een algemene beoordeling wordt gemaakt van het geheel van zijn kennis over de omgeving van Kondobei in het licht van het door verzoeker in België aangemeten profiel van ongeschoolde landbouwer. Verder blijkt uit de bestreden beslissing dat hierin wordt gesteld dat behalve één eerder zuidelijk van Kondobei gelegen dorp, geen enkele van de door verzoeker ten Oosten en Westen van Kondobei gesitueerde dorpen werden teruggevonden, zodat de stelling van verzoeker dat geen melding wordt gemaakt van de dorpen die verzoeker wel correct heeft gesitueerd niet kan worden bijgetreden. De Raad stelt ook vast dat verzoeker verder geen concrete objectieve informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat de informatie waarop verwerende partij zich baseert met betrekking tot deze geografische gegevens niet correct zou zijn of dat, gelet op het feit dat verzoeker Soedan bijna 8 jaar geleden verliet, namen van dorpen veranderd zouden zijn of sommige plekken nog niet bestonden toen hij er verbleef, zoals verzoeker oppert in het verzoekschrift. Waar verzoeker nog stelt dat Kondobei een klein dorp is en hij daarom geen vluchtelingenkampen kende en zich niet herinnert dat er in 2014 waren, gaat hij gemakshalve voorbij aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat er in 2007, toen verzoeker 16 jaar was, in de nabijheid van Kondobei verschillende vluchtelingenkampen waren en hij anderzijds wel correct namen van verschillende vluchtelingenkampen in de nabijheid van El Geneina kan opsommen, wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde afkomst uit Kondobei.

Zo verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn van Kondobei, en geen geloof kan worden gehecht aan zijn profiel als ongeschoolde landbouwer uit dit dorp noch aan de door hem voorgehouden problemen met de Janjaweed in 2014 blijkt uit het voorgaande evenwel dat verzoeker een meer dan gemiddelde kennis heeft van de administratieve indeling van Darfoer, dat hij perfect de vluchtelingenkampen in de nabijheid van het eveneens in Darfoer gelegen Al Geneina kan benoemen en situeren en dat hij ook verschillende dorpen in de omgeving van Kondobei kan benoemen. Verder wordt evenmin betwist dat verzoeker tot de Erega etnie behoort en blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat hij hierover uitvoerig werd ondervraagd (notities PO, p. 13-14). Verwerende partij hecht blijkens de bestreden beslissing weliswaar geen geloof aan verzoekers verklaring dat hij afkomstig is van Kondobei, maar erkent wel verzoekers uitstekende administratieve kennis van Darfoer en diens kennis van de omgeving van het eveneens in Darfoer gelegen Al Geneina. Verder wordt in de bestreden beslissing enerzijds op basis van zijn tegenstrijdige verklaringen voor de Franse asielinstanties gesteld dat deze fundamenteel afbreuk doen aan zijn beweerde Darfoerese afkomst, maar anderzijds, op basis van de analyse van zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst uit Kondobei in West-Darfoer, maar wordt niet uitgesloten dat verzoeker uit (een andere plaats in) West-Darfoer afkomstig is en is de beslissing op dit punt minstens onduidelijk. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat in de huidige stand van zaken en op basis van het door verwerende partij gevoerde onderzoek er verschillende indicaties zijn dat

verzoeker, wiens behoren tot een niet-Arabische etnie uit Darfoer niet wordt betwist, uit Darfoer afkomstig is en er verbleven heeft voor zijn vertrek uit Darfoer.

De Raad stelt vast dat de landenrapporten bijgebracht door beide partijen geen actuele informatie bevatten met betrekking tot de politieke en veiligheidssituatie in Darfoer na de staatsgreep in oktober 2021. De meest recente informatie met betrekking tot Soedan waarover de Raad *in casu* beschikt is de COI Focus, "*Soedan. De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021*" van 24 januari 2022 die weliswaar informatie bevat over de in oktober 2021 gepleegde staatsgreep en de daaropvolgende politieke ontwikkelingen die hebben geleid tot het aftreden van Hamdok in januari 2022 alsook de voortdurende straatprotesten die hardhandig worden neergeslagen door de veiligheidsdiensten, maar waarin noch de veiligheidssituatie in Darfoer, noch de situatie van personen die behoren tot een niet-Arabische etnie in deze regio besproken wordt. De COI Focus, "*De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's*" van 28 juni 2021, die dateert van voor de coup van oktober 2021, bevat weliswaar informatie over de situatie van personen die behoren tot niet-Arabische etnieën afkomstig uit Darfoer die zich buiten hun regio van herkomst bevinden, maar bevat geen enkele informatie over de actuele veiligheidssituatie in Darfoer, noch over de situatie van personen die behoren tot een niet-Arabische etnie aldaar of de gevolgen van de staatsgreep voor deze groep in deze regio.

De Raad stelt bijgevolg vast dat hij *in casu* niet over de nodige objectieve en voldoende recente informatie beschikt die noodzakelijk is om het risico op vervolging van verzoeker in geval van terugkeer naar Soedan, dat een toekomstgerichte beoordeling veronderstelt op basis van objectieve en actuele informatie over het land van herkomst van de verzoeker, op correcte wijze te beoordelen. Verder is in de bestreden beslissing sprake van intensiverend geweld in Darfoer, maar worden de aard en mate van dit geweld in deze regio niet beoordeeld, noch bevatten het administratief dossier en het rechtsplegingsdossier specifieke objectieve landeninformatie over deze regio. De Raad beschikt bijgevolg evenmin over de nodige objectieve, relevante en actuele landeninformatie om de aard en mate van het geweld in Darfoer te beoordelen in het licht van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

5. Gelet op het voorgaande en gelet op het gebrek aan eigen onderzoeksbevoegdheid ontbreekt het de Raad in deze stand van zaken aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 10 februari 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. COCHEZ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. COCHEZ

K. POLLET